

راهبری ریسک اثربخش درک سبک ها

© February 2016, Dr David Hillson FIRM, HonFAPM, PMI Fellow

david@risk-doctor.com

وقتی که یک راهبر در حال راهبری یک گروه در کارگاه یا جلسه راهبری است، می تواند سبک های گوناگونی را دنبال کند. این سبک ها می تواند بسته به میزان کنترلی که راهبر در اختیار خود می گیرد در مقایسه با آنچه در اختیار گروه می گذارد متفاوت باشد. در یک حالت حدی، راهبر تقریباً کنترل هر آنچه در کارگاه یا جلسه اتفاق می افتد را در دست می گیرد. در مقابل، در حالت حدی دیگر گروه تقریباً کنترل هر چه در جریان است را در دست می گیرد. در میان این دو حالت حدی، موقعیت های متنوع دیگری وجود دارد که در آنها تراز کنترل میان راهبر و گروه متفاوت است.

گر چه محدوده سبک های راهبری پیوسته است، می توانیم سه بخش را در نظر بگیریم:

- **رهنمودی-انفعالی.** راهبر برای پیشبرد کارگاه، رهبری را در دست خود می گیرد و گروه به طور انفعالی او را دنبال می کند. در حالت رهنمودی، راهبر وظیفه راهبری و تعیین تکلیف برای گروه را به عهده دارد.
- **همکارانه.** راهبر و گروه با هم کار می کنند تا بهترین خروجی ها را از کارگاه یا جلسه داشته باشند. در این حالت آنها مثل شریک عمل می کنند، راهبر در کنار دیگر اعضای گروه می ایستد و مانند یک عضو عمل می کند.
- **حمایتی-فعالانه.** گروه رهبری فعال را در دست می گیرد، دستور جلسه را تعیین می کند و کارگاه را پیش می برد و راهبر در حالت حمایتی است. اینجا راهبر بیشتر شبیه دوستی مفید است که پشت گروه ایستاده و در مواقع اضطرار آنها را کمک می کند و نظر می دهد.

راهبر ریسک می تواند محدوده ای از سبک های مختلف را انتخاب نماید، ولی در موقعیت های مختلف، کدام سبک در کارگاه راهبری ریسک مناسب است؟

سبک رهنمودی در آغاز و پایان کارگاه ریسک مناسب است، جایی که راهبر باید شروعاتی شفاف داشته باشد (اهداف را شفاف کند، دستور جلسه را تعریف و قواعد پایه ای را تنظیم نماید)، و زمان اختتام کارگاه (پرداختن به مشکلات و پرسش های باقیمانده، خلاصه سازی خروجی ها و شفاف سازی گام های بعدی). هر دوی این مراحل، زمانی که راهبر وظیفه تامین ورودی های ضروری و راهنمایی شرکت کنندگان در کارگاه را به عهده دارد، به بهترین شکل کار می کنند.

بقیه سبک ها می توانند در بخش های میانی کارگاه ریسک، زمانی که ریسک ها دارند تعیین و ارزیابی می شوند، و زمانی که پاسخ های رسک ها طراحی می شوند، استفاده شوند. نوع سبک بستگی به بلوغ و تجربه گروه دارد. با گروه بالغ تر، راهبر می تواند بیشتر به سمت همکاری و حمایت بگراید و به گروه اجازه دهد مسوولیت بیشتری در کارگاه به عهده بگیرند. ولی اگر افراد گروه کم تجربه تر هستند، ممکن است لازم باشد راهبر گروه در موضع رهنمودی باقی بماند تا بتواند کارگاه را در مسیرش نگه دارد.

نقش راهبر ریسک عاملی کلیدی در موفقیت فرآیند ریسک بخصوص در تعیین اینکه آیا کارگاه به اهدافش رسیده است یا نه، می باشد. راهبران ریسک، با انتخاب سبک راهبری درست، مطمئن می شوند که آیا هر کارگاهی به طور اثربخش به گونه ای که ریسک بتواند به شکل مناسبی مدیریت شود، به اهدافش دست یافته یا نه.